

ת"פ 23182/06 - מדינת ישראל נגד אורן אלוי לויוקו

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 19-06-23182 מדינת ישראל נ' לויוקו
תיק חיזוני: 258742/2018

בפני כבוד השופט הds רוזנברג שיינרט
ממשימה מדינת ישראל
נגד אורן אלוי לויוקו
נאשם **החלטה**

התיק שבנדון נקבע לשמעית הוכחות בפני לאחר שנותלו בו לאחר זמן הליכים מקדמים בפני מותבים שונים. לא מותר להעיר, כי הנאשם איננו מעוניין ביצוג משפטי וכי מותבים קודמים שטפו בתיק לא מצאו מקום למנות את הסגירה הצבורית ליצג את הנאשם נגד רצונו.

חרף קביעת התקיק להוכחות לתאריך 20.7.19, טען הנאשם כי לא ניתן לו יומו בגין מסירת מענה מפורט לאישום, לרבות טענות מקדימות נגד כתב האישום. משכך, קבעתי ישיבה נוספת, טרם ישיבת ההוכחות, לצורך שמעית טענותיו המקדימות של הנאשם. לשיטת הנאשם, יש לבטל את כתב האישום שהוגש בתיק דן מחמת מספר טענות מקדימות;

ראשית, טוען הנאשם כי כתב האישום נגדו הוגש בשינויו בוגד להנחות הייעץ המשפטי לממשלה.

שנייה, לשיטת הנאשם לא קיימה בעניינו חובת הידוע שכן לא נשלח אליו מכתב ידוע ובמה שיר לזאת לא קיים בעניינו שימוש.

שלישית, גורס הנאשם כי הוא זכאי ל"הגנה מן הצדק" נוכח התנהלות המשטרה כלפי לאורך זמן, כמפורט בפרוטוקול ובבקשות בכתב שהוגשו מעת לעת לתיק ביהם"ש.

עוד ביקש הנאשם להבהיר במסגרת המענה לאישום, כי להבנתו כתב האישום איננו מגלה עבירה, הודיעתו למצלוננט הוציאו מהקשר ויש לבדוק את ההתכווית שלו עם המצלוננט במסגרת הקונטקט הכללי של התקשרות בין השניים, לרבות בדיקת ההודעות שלחה המצלוננט לנאים עבור לשלוח הודעה על ידו. הנאשם הוסיף ומסר, כי המצלוננט לא התלוננה נגדו במשטרה.

הממשימה מתנגדת לבקשתו. לשיטת המשימה, לא נפל פגם בהתנהלות המשטרה והتبיעה, לרבות בגין לשלוח מכתב הידוע ולמועד הגשת כתב האישום. המשימה סבורה כי אין ממש בענות הנוגעות ל"הגנה מן הצדק" וכי על הנאשם להוכיח את ההודעות שלשיתו שלחה לו המצלוננט. המשימה בקשה ארוכה להעברת תגובה בגין למועד'

תוקפו של הצו המצוין בסעיף 2 לכת"א.

אתהichס לטענות הנאשם לפי סדרן;

בהתאם **להנחיות היועץ המשפטי לממשלה 4.1202**, סעיף 4(א)(2), בעבירות מסווג עוון ובdebאות מסווג פשע שדין עד 10 שנים מאסר יש לפעול לסיום הטיפול בתיק בתוך 18 חודשים. מניין התקופה יכול ביום קליות התיק ביחידת הנסיבות ויסתיים במועד קבלת ההחלטה אודות העמדה לדין או אודות סגירת התיק. במקורה דין, נמסר ע"י באט כוח המשימה כי התיק נקלט ביחידת הנסיבות בתאריך 24.6.18. כתוב האישום, כולל בחובו עבירה פשע (סעיף 287(א) לחוק העונשין) הוגש בתאריך 11.6.19, דהיינו פחות משנה מיום קליות התיק בלשכת הנסיבות. המסקנה היא כי הגשת כתוב האישום במקורה דין לא בוצעה בניגוד להנחיות היועץ המשפטי לממשלה.

בהתאם למסמכים **ת/1 ות/2** שהוגשו לעיון בהם"ש, בתאריך 25.7.18 נשלח בדואר רשום מכתב ידוע לכתבתו הרשמה של הנאשם, בהתאם לכתבת הרשותה במשרד הפנים ואשר נמסרה ע"י הנאשם אף בחקירתו, קרי: ש' חן 11 נתניה. בהמשך לזאת, אני קובעת כי המשימה קיימה חובתה עפ"י החוק לשלוח מכתב ידוע לנאשם טרם הגשת כתוב האישום נגדו.

השאלה האם מהוות ההודעות שלח הנאשם עבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק צריכה להיבחן על רקע מכלול הנסיבות והראיות הנוגעות לשאלת הקשר בין הנאשם למטלוננט במועדים הנוגעים לעניין ולא ניתן להכריע בה בשלב מוקדם זה, טרם שמיית הראיות בתיק, בדgesch על עדותה של המטלוננט. לא לモתר להוסיף, כי בניגוד לטענת הנאשם לפיה המטלוננט לא התלוננה נגדו, בהתאם למזה שנמסר בדיון שהתנהל בפני, המטלוננט כן מסרה הודעה מסודרת במשטרה ביחס להודעות שלח לה הנאשם, וזאת בתאריך 10.6.18.

ניסוח סעיף 2 בחלק הכללי של כתוב האישום, איננו כולל ציון מועד תוקפו של הצו נושא כתוב האישום. עובדה זו מעוררת קושי ביחס לעבירה של הפרת צו בהם"ש. המשימה בקשה שהות להגביל בכתב בסוגיה שבנדון ולפיכך החלטה בהקשרה של עבירה זו תינתן לאחר קבלת עמדת המשימה.

באשר לטענות הנאשם לקיום "הגנה מן הצד" נוכח התנהלות המשטרה לפני, הרי שעסוקין בטענות המציגות בירור עובדתי ושמיית ראיות ולפיכך הכרעה בהן תינתן במסגרת הכרעת הדין, לאחר בחינת מכלול הראיות והעדויות שיוצגו לביהם"ש מטעם הצדדים.

ኖכח האמור עד כה, לא מצאתי מקום להורות בשלב זה על ביטול כתוב האישום בתיק דין ושיתת הנסיבות תתקי"ם במועדה.

טרם סיום אצ"ן, כי לא נעלמה מעוני העובדה שבתיק דין קיימת חובת מינוי סנגור. יחד עם זאת, נוכח החלטות המותבים הקודמים שניהלו את התיק עד קביעתו לשמיית הנסיבות בפני, נוכח מהותו של התיק והיקפו המצוומצם, ובעיקר

בהתחשב בהנגדותו הנחרצת של הנאשם סגנור שיצגו בדיון ולעמדתו המשקפת היעדר שיתוף פעולה עתידי עם סגנור ציבורי, ככל שימוןה, איןני מוצאת מקום להורות לעת זה על מנת סגנור ציבורי, בגין רצון הנאשם.

המציאות תעביר ההחלטה לצדים.

ניתנה היום, י"ד סיון תש"פ, 06 יוני 2020, לאחר יצאת השבת,
בהעדר הצדדים.